

te _____ op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 01.05.04 tot en met 02.02.05

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed, gelegen te

ten kadaster gekend onder _____
en in eigendom toebehorend aan _____

- B. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder stedenbouwkundige vergunning geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed te hebben gewijzigd voor zover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van de vergunningsplichtige functiewijzigingen,

terzake in strijd met artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering dd. 14.04.2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S. 18.05.2000),

door het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed in een andere hoofdfunctie en meer bepaald de functie van het desbetreffend onroerend goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd van de hoofdfunctie landbouw in de ruime zin / handel (toonzaal) naar de hoofdfunctie wonen

te _____ op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 01.05.04 tot en met 02.02.05

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed zoals vermeld sub A.

DE PROCEDURE

1. Bij de behandeling van de zaak en de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van de 21ste kamer van deze rechtbank op 5 mei 2009 maar liet verstek gaan.

De zaak werd behandeld op deze terechtzitting.

3. De rechtbank aanhoorde :

- de vordering van het openbaar ministerie, ter terechtzitting uitgesproken door substituut-Procureur des Konings;

4. De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 10 april 2009. Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken. De strafvordering is ontvankelijk (art. 160 DORO).

De inschrijving van de dagvaarding in het gemeentelijke vergunningenregister is niet op straffe van onontvankelijkheid opgelegd (art. 161 DORO).

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De tenlastelegging

5. Op 2 februari 2005 stelde de stedenbouwkundig ambtenaar van vast dat een stal gelegen achter de woning aan de als woning werd ingericht zonder dat daarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd verleend.

De stal is volgens het gewestplan KB 24.03.1978) gelegen in agrarisch gebied.

De woning en stal zijn eigendom van maar de werken werden uitgevoerd door de beklaagde die de huurder is.

Er werd een mondeling bevel tot staking gegeven. Dit bevel werd op 8 februari 2005 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd.

verklaarde niet op de hoogte te zijn van de verbouwing die door zijn huurder werd uitgevoerd.

De beklaagde, verklaarde op 13 juni 2005: 'Ik heb zelf de opdracht gegeven om de werken uit te voeren. De eigenaar heeft hiervoor mondelinge toestemming gegeven. De werken zijn aangevat in de maand mei 2004 en ik ben met de werken gestopt toen ze een PV

opgesteld hebben. Ik heb geen architect voor deze werken aangesproken. Ikzelf heb de werken uitgevoerd en ik kan u zeggen dat ik enkel maar wat Gyprocwanden heb bijgezet, een hal in steen heb gecreëerd en verder het huis wat heb opgefrist. Ik heb nog geen regularisatievergunning aangevraagd omdat ik van mening ben dat ik hier geen bouwvergunning voor nodig had, daar deze woonst reeds een bestaand huis was. Ik wist echter niet dat ik hiervoor een bouwvergunning nodig had. Als blijkt dat ik toch een regularisatievergunning moet aanvragen zal ik hiervoor het nodige doen.'

Ondanks herhaalde beloften diende de beklaagde geen aanvraag tot regularisatie in.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 26 september 2006 het herstel.

De beklaagde verklaarde op 11 januari 2007 dat hij daar niet aan zou voldoen, ook niet als dat zou leiden tot een strafvervolging.

6. De rechtbank acht de tenlasteleggingen A en B naar voldoening van recht bewezen.

Straftoemeting

7. De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

8. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis, § 1, Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

9. De beklaagde heeft doelbewust het misdrijf gepleegd uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

Hij heeft zijn eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

De beklaagde heeft bovendien een ongunstig strafrechtelijk verleden. Nog voor deze feiten werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf met uitstel wegens milieumisdrijven.

Om deze redenen dient zowel een effectieve gevangenisstraf als een geldboete te worden opgelegd.

Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met de omvang van de inbreuken.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

10. Bij brief van 26 september 2006 aan de procureur des Konings vorderde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel van de plaats door de herinrichting van als stalling, meer bepaald door de verwijdering van alle installaties die de stalling tot woning maakten en door de staking van het strijdig gebruik nl. de stopzetting van de bewoning.

Het openbaar ministerie sloot zich bij deze vordering aan.

Zowel de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur als het openbaar ministerie vorderen ten slotte de oplegging van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

11. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

12. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., en Cass. 22 april 1993, AR. en Cass. 21 september 1993, AR)

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 150 euro per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagde is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte

overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de beklaagde die veroordeeld wordt om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

13. Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

art. 162, 182, 184, 186, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;

art. 3, 25, 38, 40, 41, 65, 100 van het Strafwetboek;

art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;

art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);

art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);

art. 4, V.T. Sv.;

alsmede de artikelen vermeld in de dagvaarding

DE RECHTBANK, recht doende bij verstek,

STRAFRECHTELIJK.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A en B samen tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **TWEE MAANDEN** en tot een **GELDBOETE** van **DUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met 45 opdecimes, aldus gebracht op **5.500,00 EURO**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat, tot heden begroot op **64,20 EURO**, meer de betekeningkosten van huidig vonnis.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001

Wat betreft de HERSTELVORDERING

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel uit te voeren van de plaats gelegen te _____ aan de kadastraal bekend als _____

door de herinrichting van als stalling, meer bepaald door de verwijdering van alle installaties die de stalling tot woning maakten en door de staking van het strijdig gebruik nl. de stopzetting van de bewoning, en dit **binnen een termijn van vier maanden** nadat dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, onder verbeurte van een **DWANGSOM** lastens de veroordeelde ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en van het openbaar ministerie van 150 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van Burgemeester en Schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * * * *

BURGERRECHTELIJK.

Houdt de burgerlijke belangen aan.

* * * * *

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van TWEE JUNI TWEEDUIZEND EN NEGEN.

Aanwezig :

- ondervoorzitter, die de zitting voorzit,
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier.